GEMEENTE MELICK-HERKENBOSCH

Inhoudsopgave

1. Inleiding

2. Bodemgesteldheid

3. Grondgebruik
   - 3.1 Agrarisch
   - 3.2 Niet-agrarisch

4. Infrastructuur
   - 4.1 Wegen
   - 4.2 Waterlopen
   - 4.3 Spoorlijnen en tramlijnen

5. De gemeente Melick-Herkenbosch
   - 5.1 Melick-Herkenbosch
   - 5.2 Herkenbosch
   - 5.3 Melick

6. Conclusies

Literatuurlijst

Kaartmateriaal

Melick-Herkenbosch

1. Inleiding

1.1 Gemeente Melick-Herkenbosch
p.a. Kerkplein 1
6075 HA Herkenbosch
Provincie Limburg
Inventarisatiegebied Midden-Limburg
Aantal inwoners: 7.469 (16-05-1989)
Oppervlakte: 32.21 km2 (16-05-1989)
Onderdelen: Herkenbosch, Melick

1.2 De gemeente Melick-Herkenbosch, deel uitmakend van het inventarisatiegebied Midden-Limburg, grenst aan de noordzijde aan de gemeente Roermond. De oostelijke begrenzing valt samen met de Rijksgrens Nederland-Duitsland. Aan de west- en zuidoostzijde is de gemeente St. Odiliënberg gesitueerd. Aan de zuidwestzijde grenst Melick-Herkenbosch aan de gemeente Vlodrop.
In het jaar 1939 onderging de gemeente een kleine grenswijziging. Een stukje van de noordwestpunt van het grondgebied moest worden afgestaan aan de gemeente Roermond. Dit had tot gevolg dat de kern Gebroek en de bosgebieden Schöndeln en Kitskensberg, nu grotendeels in cultuur gebracht en bebouwd, voortaan bij Roermond hoorden.

2. Bodemgesteldheid

2.1 De bodem van het grondgebied van de gemeente Melick-Herkenbosch bestaat grotendeels uit zandgrond. Een uitzondering is echter de dalbodem langs de rivier de Roer, die de westelijke en zuidwestelijke begrenzing van de gemeente vormt. Langs deze waterloop is de bodem bedekt met rivierklei.
Wat betreft de bodemgesteldheid kan onderscheid worden gemaakt worden tussen het westelijk en oostelijk deel van de gemeente. De westzijde van het gebied waarin de kernen Herkenbosch en Melick zijn gesitueerd, bestaat voornamelijk uit de zogenaamde oud-bouwlandgebieden, gelegen op de hogere zandgronden. De bodem is hier in gebruik in de vorm van velden met randbebouwing. Zoals reeds vermeld, komt langs de Roer een strook vochtige rivierklei voor. Dit deel van de bodem wordt gebruikt als weiland. In de dalbodem komen enkele vlakkere zandopduikingen voor, waarop velden met en zonder randbebouwing zijn gesitueerd. Vochtige weilanden komen eveneens voor ten zuiden van de kern Melick in een oude stroomgeul van de Roer.
De scheiding tussen westelijk en oostelijk deel van de gemeente wordt gemarkeerd door een gebied met stuifzandheuvels ten noordoosten van de kern Herkenbosch. Deze heuvels zijn nu grotendeels bedekt met naaldbossen. Daarnaast komen in slenken en laagtes natte weilanden voor. Het uiterst oostelijk deel van de gemeente bestaat uit plateaugebied. Hier overheersen naald- en loofbossen en, op de steilere hellingen en op de stuifzandheuvels, heidegebieden. Langs de Bosbeek, dat wil zeggen een deel van de noordelijke begrenzing van de gemeente, komen broekbosgebieden voor.

3. Grondgebruik

3.1 Agrarisch

De gemeente Melick-Herkenbosch kan gekenschetst worden als een van oudsher overwegend agrarische gemeenschap waarin het gemengde bedrijf een overheersende plaats innam. De vochtige strook langs de Roer en de heidegebieden werden als weiland gebruikt. Akkerland, voornamelijk in gebruik voor de graanteelt, was gesitueerd in het westelijk en zuidwestelijk deel van de gemeente. In deze situatie traden in de periode 1850-1940 ondanks intensivering van de veeteelt relatief weinig veranderingen op.

Het beeld van Melick-Herkenbosch in het eerste kwart van de negentiende eeuw verschilt wat betreft bodemgebruik niet wezenlijk van de huidige toestand. De bouwlanden en weidegebieden bevonden zich voornamelijk in het westelijk en zuidwestelijk deel van de gemeente. Wel bestond het noordoostelijk deel van het gebied destijds nog grotendeels uit woeste grond, overwegend heide met enkele vennen. In het tijdvak 1815-1875 besloegen de woeste gronden maar liefst twee derde van de gehele gemeente.
In de directe omgeving van de kern Herkenbosch was de bodem in gebruik als akkerland. Oostelijk daarvan liep vanaf de noordelijke gemeentegrens in zuidelijke richting een strook, bestaande uit moerassen en een vrij grote zandvlakte. Het meest oostelijke deel van de gemeente, het Meinweggebied, bestond geheel uit bossen en heide.

Rond 1850 was in de in het voorgaande beschreven situatie geen verandering gekomen. Tot dat moment hadden geen ontginningsactiviteiten plaatsgevonden.
In de periode 1850-1940 onderging het grondgebied van de gemeente wel enkele wijzigingen. De weide- en akkerlandgebieden in westen en zuidwesten bleven onveranderd bestaan. Een klein deel van de in het noord-westen van de gemeente gelegen Melicker Heide werd in cultuur gebracht. Dat gebeurde eveneens met een relatief klein stukje grond ten noordoosten van het bij de kern Herkenbosch behorende kasteel Daelenbroek. Weinig veranderingen onderging de woeste grond van het Meinweggebied. Alleen in de uiterste noordoostpunt van de gemeente werd rond de daar gebouwde boerderij "Wolfhoeve" een stuk grond in cultuur gebracht.

Over de verkavelingssituatie kan opgemerkt worden dat vanouds het beeld van de esachtige verkaveling van de bouwlanden in vele lange, smalle stroken overheerste, zoals dit ook in de meeste Midden-Limburgse gemeenten het geval is geweest.

Voorts dient vermeld te worden dat in het tijdvak tussen 1909 en 1930 de mannelijke agrarische beroepsbevolking terugliep en de beroepsgroep "overige beroepen" opvallend toenam. Deze ontwikkeling was niet het gevolg van een veranderd bodemgebruik binnen de gemeente, maar hing veeleer samen met de ontwikkeling van de kernen tot forensengemeente van Roermond. Daarnaast vond een aantal mensen een nieuwe werkkring in de mijnindustrie in Limburg en in het aangrenzende Duitsland.

De relatieve vermindering van het agrarische element zette door in de periode na 1930, hetgeen wederom gepaard ging met een toenemende forensisme.

3.2 Niet-agrarisch

Delfstoffen

In 1904 werd door de Staatsmijndienst een begin gemaakt met een reeks diepboringen in Midden-Limburg. In 1906 werd een diepboring verricht in de gemeente Melick-Herkenbosch in de nabijheid van Vlodrop station (gemeente Vlodrop). Resultaat was de ontdekking van een uitloper van de in Duitsland gesitueerde kolenhorst Erkelenz-Wassenberg-Elmpt. Deze verlenging wordt op Nedelands grondgebied de Peelhorst genoemd.
In 1909 werden door een aantal personen onder de naam "Industriële vooruitgang" concessie-aanvragen ingediend voor onder meer een mijnveld in Melick-Herkenbosch. Enkele anderen dienden onder de naam "Mijn Juliana" aanvragen in voor een mijnveld, eveneens gelegen in Melick-Herkenbosch.
Het mijnveld van Melick-Herkenbosch bleek uiteindelijk, na onderzoekingen, het best ontginbare te zijn. Het werd dan ook toegevoegd aan het areaal, bestemd voor exploitatie door de Staat. De ontginning kwam echter, ondanks een nieuwe poging in 1962 in de Staatsmijn Beatrix in het Meinweggebied, nooit verder dan het experimentele stadium.
Een relict van de ontginningspoging uit 1962 is heden ten dage in het Meinweggebied nog aan te treffen in de vorm van een mijnschacht en enkele bijbehorende gebouwen.

4. Infrastructuur

4.1 Wegen

Tijdens het eerste kwart van de negentiende eeuw was de belangrijkste weg, die de gemeente Melick-Herkenbosch doorkruiste, de verbinding vanuit Roermond via de kernen Melick en Herkenbosch naar Erkelenz (Duitsland). Voor het overige bestond het wegennet uit locale weggetjes. De woeste gronden waren begaanbaar door middel van een netwerk van onverharde veedriften.
Rond 1850 werd de nieuwe provinciale weg vanuit Roermond via Melick en vervolgens, via vertakkingen naar St. Odiliënberg, Posterholt en Vlodrop, naar Duitsland aangelegd. Bij een brug over de Roer, zuidelijk van de kern Melick gelegen, werd tol geheven. Deze weg was rond 1850 de enige verharde verbinding binnen de gemeente Melick-Herkenbosch.
In de periode 1850-1940 werden enige verbeteringen aangebracht in het wegennet. Deze verbeteringen hadden, op enkele gevallen na, de vorm van verhardingen en verbredingen van bestaande wegen. Verbeteringen werden bijvoorbeeld aangebracht aan de wegen tussen de dorpen Melick en Herkenbosch en vanuit Herkenbosch naar Duitsland. Een nieuwe weg werd aangelegd vanuit Herkenbosch naar station Herkenbosch aan de spoorlijn Roermond-Mönchen-Gladbach (Duitsland).
Opmerkelijk zijn de verbeteringen die het wegennet op de woeste gronden tussen 1850 en 1940 onderging in het kader van ontginning en bebossing. Een ingrijpende verbetering van de afwatering was nodig. In samenhang daarmee werd een netwerk van rechtlijnige en regelmatig verlopende weggetjes aangelegd.

4.2 Waterlopen

De westelijke en zuidwestelijke begrenzing van de gemeente Melick-Herkenbosch wordt gevormd door de rivier de Roer, die een natuurlijk meanderend verloop volgt. Via deze waterloop geschiedt tevens de natuurlijke afwatering.
Een deel van de noordoostelijke gemeentegrens wordt gevormd door de Bosbeek. De Tranchotkaart, die de situatie tijdens het eerste kwart van de negentiende eeuw weergeeft, toont het oorspronkelijke, kronkelende karakter van het stroompje. Destijds vormde de Bosbeek de verbinding tussen vennen ten noordoosten van de kern Herkenbosch en in het Meinweggebied. Via de zogenaamde Lange Graft was de Bosbeek bij Kasteel Daelenbroek met de Roer verbonden. Eveneens zuidelijk van Kasteel Daelenbroek ontstond, als vertakking van de Roer, de Rimebeek. Tussen 1850 en 1940 werd het stuk van de Bosbeek, dat het oostelijk deel van de gemeente van noord naar zuid doorkruist, grotendeels genormaliseerd.
Naast deze waterlopen is water in Melick-Herkenbosch aanwezig in de vorm van vennen. Noordoostelijk van de kern Herkenbosch liggen het Melicker en het Herkenbosscher ven. In het Meinweggebied bevinden zich nog enkele kleinere vennen.

4.3 Spoorlijnen en tramlijnen

De gemeente Melick-Herkenbosch was in de periode 1850-1940 ook door middel van een treinverbinding bereikbaar.
In 1878 werden door de Maatschappij "Grand Central Belge" plannen gemaakt voor het tot stand brengen van een spoorlijn vanuit Antwerpen naar Duitsland. In 1898 werd de lijn, waarvan het tracé via Herenthals, Weert, Roermond en Mönchen-Gladbach naar Düsseldorf loopt, in gebruik genomen. Deze spoorlijn doorkruist het noordelijk deel van Melick-Herkenbosch van west naar oost en ligt op enige afstand noordelijk van de kernen Melick en Herkenbosch.
Het tracé is in de woeste gronden van Melicker Heide en Meinweg aangelegd. Noordelijk van de kern Herkenbosch werd het station Herkenbosch gebouwd. Langs deze spoorlijn, in de directe nabijheid van station Herkenbosch, vestigde zich de al eerder genoemde Zinkwitmaatschappij en latere Muskusfabriek. De fabriek had zelfs een eigen aansluiting op het spooremplacement.
Oorspronkelijk werd de spoorverbinding zowel voor reizigers- als voor goederenvervoer gebruikt. In 1947 besloot men echter een einde te maken aan het vervoer van reizigers, aangezien de belangstelling hiervoor nooit groot genoeg was. Het in 1878 gebouwde station te Herkenbosch werd afgebroken. Heden ten dage wordt de spoorlijn uitsluitend gebruikt voor, overwegend militair, goederenvervoer.

5. De gemeente Melick-Herkenbosch

5.1 Melick-Herkenbosch

De gemeente Melick-Herkenbosch werd rond 1850 Herkenbosch en Melick genoemd. De gemeente telde destijds ongeveer 1400 inwoners tegenover een inwonertal van 1.032 omstreeks 1835. Rond de eeuwwisseling en in de eerste helft van de twintigste eeuw groeide het aantal inwoners gestadig, van 2.017 in 1899 tot 2.210 in 1909.
De gemeente telt twee kernen, te weten Herkenbosch en Melick.

5.2 Herkenbosch

Het dorp Herkenbosch is gesitueerd op een heuvelrug langs het Roerdal. De Tranchotkaart toont een dorp, omgeven door akkerland en bestaande uit lintbebouwing langs twee elkaar kruisende wegen. Eén van die wegen was de destijds belangrijke verbinding van Roermond naar Erkelenz. Gezien het overwegend agrarische karakter van de nederzetting bestond de bebouwing grotendeels uit panden die binnen dat karakter pasten.
Ten zuidoosten van de kern lag, enigszins geïsoleerd, het kasteel Daelenbroek. Een rechte laan voerde naar dit omgrachte kasteel, dat omgeven was door weiland. Vergelijking met kaartmateriaal, vervaardigd rond 1850, toont dat omvang en structuur van de kern in de tussenliggende jaren geen wezenlijke veranderingen hadden ondergaan. Na 1850 daarentegen onderging het dorp enige groei. Daarbij ging de lineaire structuur echter niet verloren. De uitbreiding had voornamelijk de vorm van nieuwe bebouwing langs de twee elkaar kruisende wegen, die de oorsprong van de kern vormden. Daarnaast groeide de bebouwing rond de kerk en langs de weg vanuit het dorp naar het station Herkenbosch. Hierbij betrof het echter alleen het stuk weg in de directe nabijheid van de kern Herkenbosch. Het kasteel Daelenbroek behield gedurende de gehele periode 1850-1940, en feitelijk tot op heden, de geïsoleerde ligging.

5.3 Melick

Evenals Herkenbosch is het dorp Melick gelegen op een heuvelrug langs het Roerdal. Nog meer dan Herkenbosch had Melick in het begin van de negentiende eeuw een uitgesproken lineair karakter. De kern bestond uit een langgerekte lintbebouwing, die vanuit de kern Melick ononderbroken doorliep tot het gehucht Waterschei. Dientengevolge maakte dit gehucht in feite deel uit van de bebouwing van de kern Melick. De panden hadden overwegend een agrarisch karakter.
Kaartmateriaal vervaardigd rond 1850 toont dat de aanleg van de provinciale weg Roermond-Posterholt-Duitsland nauwelijks invloed had op de kern Melick. De bebouwing was niet uitgebreid en de lineaire structuur was onveranderd bewaard gebleven.
Tussen 1850 en 1940 onderging Melick slechts in zeer geringe mate uitbreidingen. Behalve een verdichting binnen de bestaande structuur ontstond enige nieuwe bebouwing langs de in het voorgaande genoemde provinciale weg. Het gehucht Waterschei wordt op kaartmateriaal uit het jaar 1934 niet meer vermeld.

Industrie

Rond 1850 was er geen sprake van werkelijke industriële activiteiten in de gemeente Melick-Herkenbosch. Kaartmateriaal uit deze periode vermeldt slechts een steenbakkerij langs de Roer, ten zuidoosten van de kern Herkenbosch.
In 1892 ontwikkelde de N.V. Nederlandsche Zinkwitmaatschappij, waarvan in Eijsden reeds een fabriek gevestigd was, belangstelling voor de gemeente Melick-Herkenbosch. Het bedrijf wilde haar activiteiten uitbreiden en kocht een groot complex heidegrond om daar een nieuwe fabriek te bouwen. Opzet was het bewerken, om-en verwerken en tevens het roosten van metaalerts. Vanwege de grote milieubezwaren wenste men deze activiteiten te concentreren in een heidegebied. Al in 1894 ontstonden er problemen. Een in dat jaar uitgebracht medisch rapport meldde dat de lucht rond de fabriek te Herkenbosch in grote mate met zwavelzuur was vervuild. De fabricage werd vrijwel onmiddellijk gestopt.
In de jaren 1920 werden de gebouwen van de inmiddels geliquideerde "N.V. Zinkwitmaatschappij Limburg" en de "N.V. Metallurgische Maatschappij Melick-Herkenbosch" door de "Eerste Nederlandse Muskus- en Reukwarenfabriek" van de firma Raab en Co in bedrijf genomen. Deze fabriek was tot in de jaren 1940 in productie. Na de overname van de Raab-vestigingen door Noury en Van der Lande vond een herverdeling van de productie plaats over de vestigingen van het concern, dat leidde tot sluiting van van het productiebedrijf in Melick-Herkenbosch.

Inzake de verspreide bebouwing kan geconstateerd worden dat deze rond 1850 zeer gering was. Zuidoostelijk van Herkenbosch was het zeer kleine gehucht Kasop gesitueerd, bestaande uit enkele boerderijen. Op de topografische kaart uit het jaar 1934 is het gehucht, dat in de tussenliggende periode niet uitgebreid was, aangeduid met de naam Koezoep.
Daarnaast bevatte de gemeente enkele geïsoleerd gelegen boerderijen, die veelal reeds in het begin van de negentiende eeuw aanwezig waren. Een uitzondering vormt de boerderij "Wolfhoeve", gelegen in de uiterste noord-oostpunt van de gemeente, die na 1850 werd gebouwd en onderdeel uitmaakte van de ontginningsactiviteiten op de woeste gronden.

Tenslotte dienen nog enige opmerkingen gemaakt te worden over de ontwikkelingen in de gemeente na 1945. Beide kernen maakten een relatief grote groei door. Niet alleen de grootte, maar ook het karakter van Melick en Herkenbosch veranderde. Al voor 1940 ontwikkelde Melick-Herkenbosch zich tot een forensengemeente van Roermond. Daarmee ging vooral na 1945 de uitbreiding van beide kernen met woonwijken gepaard. Het lineaire karakter ging geheel verloren.
In Herkenbosch ontstonden nieuwe woonwijken vooral noordelijk en noordoostelijk van de oude kern. Ook in Melick ontstond nieuwe bebouwing noordelijk van de oude kern. Een belangrijke rol in de ontsluiting van de gemeente ten opzichte van het buitengebied speelde de aanleg van nieuwe wegen vanuit Roermond via Herkenbosch naar Duitsland en vanuit Roermond via Melick naar St. Odiliënberg (gemeente St. Odiliënberg).

6. Conclusies

6.1 Naar aanleiding van het verrichtte veldwerk dienen omtrent de gemeente Melick-Herkenbosch de volgende opmerkingen de gemeentebeschrijving af te ronden.

6.2 In de kern Herkenbosch werd bebouwing uit de periode 1850-1940 vooral aangetroffen in de Hoofdstraat, aan de Stationsweg en aan de Vier Gebroeders.
In de Hoofdstraat bestaat deze bebouwing voornamelijk uit vrijstaande panden, gebouwd in een traditioneel-ambachtelijke stijl. Enige speciale aandacht verdient het zusterskloster met bijbehorend schoolgebouw.

Langs de Stationsweg wordt het meest opmerkelijke element gevormd door de voormalige directeursvilla van de vroegere "Lispin" fabriek. Zowel qua ligging, ietwat verhoogd ten opzichte van de directe omgeving, schaal, bouwstijl als qua historische waarde neemt het pand een bijzondere plaats in binnen de Herkenbosche bebouwing.
Aan de Vier Gebroeders bestaat de bebouwing voornamelijk uit wat grotere vrijstaande woonhuizen uit de jaren 1920 en 1930.
Gebouwen uit het tijdvak 1850-1940 werden incidenteel aangetroffen in de Dr. Biermansstraat, de Hammerstraat, de Steegstraat en aan de Daelenbroekweg. Het betreft hier voornamelijk woon- en/of agrarische bebouwing, opgetrokken in een traditionele bouwtrant. Wat betreft de agrarische bebouwing in de kern Herkenbosch dient de aan het uiteinde van de Steegstraat gelegen boerderij "Beatrixhof" niet onvermeld te blijven.

Ten noorden van de weg vanuit Roermond naar Duitsland, genaamd "Keulsebaan", ligt slechts een geringe hoeveelheid tot de kern Herkenbosch behorende bebouwing uitgevoerd in een traditioneel-ambachtelijke stijl. De aanleg van de spoorlijn in de richting van Mönchen-Gladbach heeft blijkbaar nauwelijks gevolgen gehad voor de structuur van het dorp.

6.3 In de kern Melick werd bebouwing uit de periode 1850-1940 vooral aangetroffen in de Dorpsstraat en, in het verlengde daarvan, de Groenstraat, en langs de Heinsbergerweg, die vanuit St. Odiliënberg naar Roermond leidt. De bebouwing langs de Heinsbergerweg bestaat voornamelijk uit wat grotere vrijstaande panden, die in een aantal gevallen oorspronkelijk een agrarische functie hadden. Bijzondere aandacht verdient de villa op de hoek van Heinsbergerweg en Dorpsstraat.

Langs beide zijden van de Dorpsstraat en Groenstraat werden panden uit het tijdvak 1850-1940 aangetroffen. Een aantal van deze gebouwen lijkt oorspronkelijk een agrarische functie te hebben gehad.
Enige bebouwing, ontstaan tussen 1850 en 1940, werd bovendien aangetroffen langs beide zijden van de weg, genaamd "Waterschei", die een verbinding vormt tussen de kernen Melick en Herkenbosch. Hier bevinden zich met name sobere, traditioneel gebouwde, panden met een agrarische functie.

Een opmerkelijk verschijnsel dat zowel in Melick als in

Herkenbosch bij een relatief groot aantal panden werd aangetroffen is de vervanging van de oorspronkelijke facade door een meer recente voorgevel, doorgaans in de stijl van de jaren 1930 of 1950.

6.4 Uit de in het voorgaande beschreven bevindingen binnen de gemeente Melick-Herkenbosch kan geconcludeerd worden dat in de periode 1850-1940 geen sprake kan zijn van stedebouwkundige ontwikkelingen. Het aangeven van een stedebouwkundige typologie wordt dan ook niet relevant geacht.

Literatuurlijst

1. R. Dijksterhuis, Spoorwegtracering en stedebouw in Nederland. Historische analyse van een wisselwerking. De eerste eeuw 1840-1940, Delft 1984.
2. Handboek der geografie van Nederland, deel VI, Zwolle 1959.
3. J. Kuyper, Gemeente-atlas van Limburg, Maasbree 1981.
4. W.J.M. Leideritz, "De stoomtrams van Noord-Brabant en Limburg", in Trams en tramlijnen, Rotterdam 1972.
5. Lijst van Nederlandse gemeenten, 's-Gravenhage 1988.
6. Dr. G.C.P. Linssen, Verandering en verschuiving. Industriële ontwikkeling naar bedrijfstak in Midden- en Noord-Limburg 1839-1914, Tilburg 1969.
7. Ph. van der Maelen, Dictionnaire Géographique du Limbourg, Assen 1978.
8. Drs. J.F.R. Philips, Drs. J.C.G.M. Jansen, Drs. Th.J.A.H. Claessens, Geschiedenis van de landbouw in Limburg 1750-1914, Assen 1965.
9. Roerstreek in oude prenten 1885-1935, St. Odiliënberg 1980.
10. Streekplan Midden-Limburg ten oosten van de Maas, S.L. 1956.
11. Streekplan Noord- en Midden-Limburg, 3 Dln. S.L. 1982.

Kaartmateriaal

1. - Tranchotkaart nr. 46
   Roermond 1803-1820
   1:25.000
   - Tranchotkaart nr. 47
   Herkenbosch 1803-1820
   1:25.000
2. Kaart uit J. Kuyper, Gemeente-atlas van Limburg
   Gemeente Herkenbosch en Melick ca. 1865
   1:75.000
3. - Topografische kaart nr. 746
   Roermond 1934
   1:25.000
   - Topografische kaart nr. 747
   Maalbroek 1934
   1:25.000
   - Topografische kaart nr. 750
   Maasbracht 1934
   1:25.000
   - Topografische kaart nr. 751
   Vlodrop 1934
   1:25.000
4. Kaart gemeente Melick-Herkenbosch 1982
   1:10.000
5. Kaart provincie Limburg, regio Midden-Limburg 1982
   1:50.000

Bij de gemeentebeschrijving gevoegde afbeeldingen

I De huidige gemeente Melick-Herkenbosch
II Tranchotkaart westelijk deel gemeente Melick-Herkenbosch
III Tranchotkaart oostelijk deel gemeente Melick-Herkenbosch
IV De gemeente Melick-Herkenbosch rond 1865
V Zuidoostelijk deel gemeente Melick-Herkenbosch in 1934
VI Noordoostelijk deel gemeente Melick-Herkenbosch in 1934
VII Zuidwestelijk deel gemeente Melick-Herkenbosch in 1934
VIII Noordwestelijk deel gemeente Melick-Herkenbosch in 1934

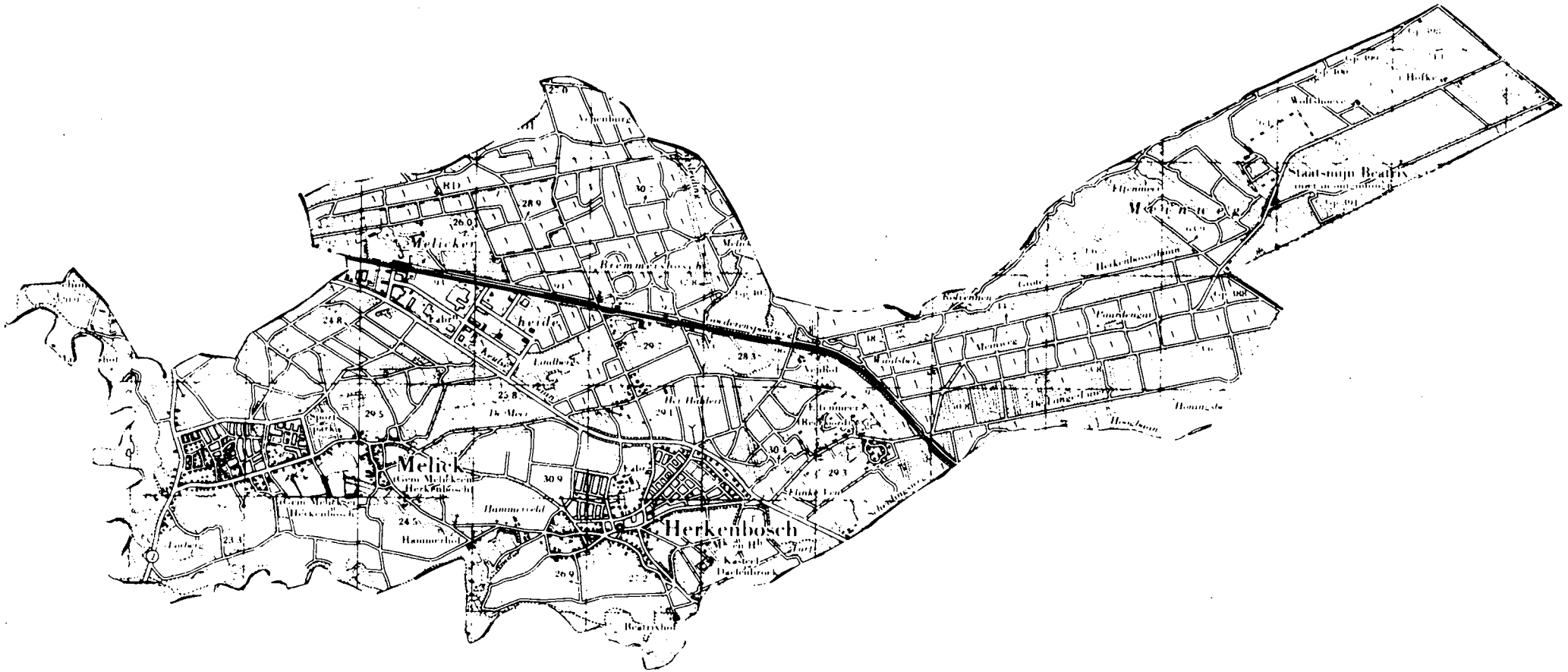
Melick
Herkenbosch
Staatsmijn Beatrix

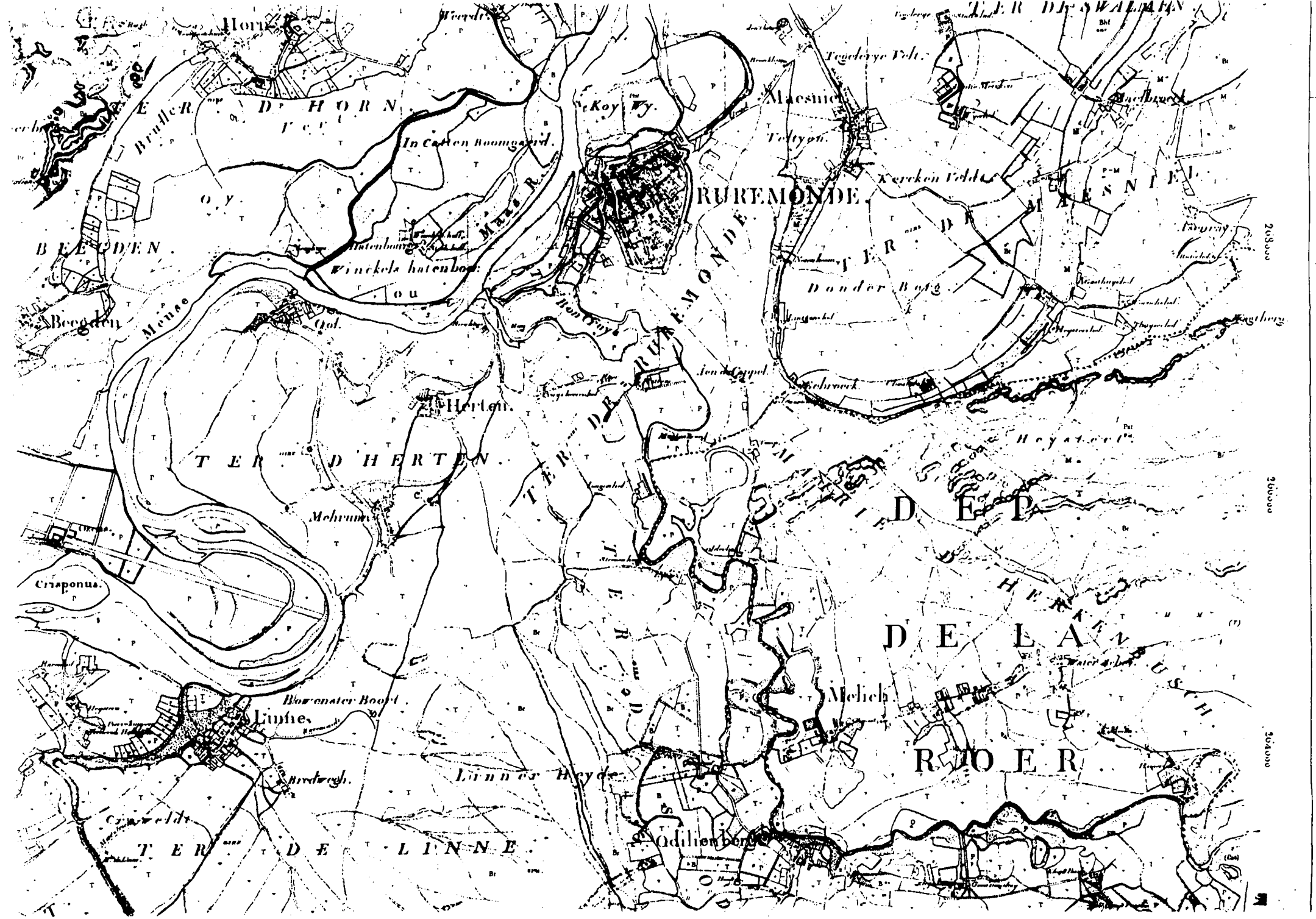

Hermanns und Wagenaars drukken kop kaart 1 [illegible]

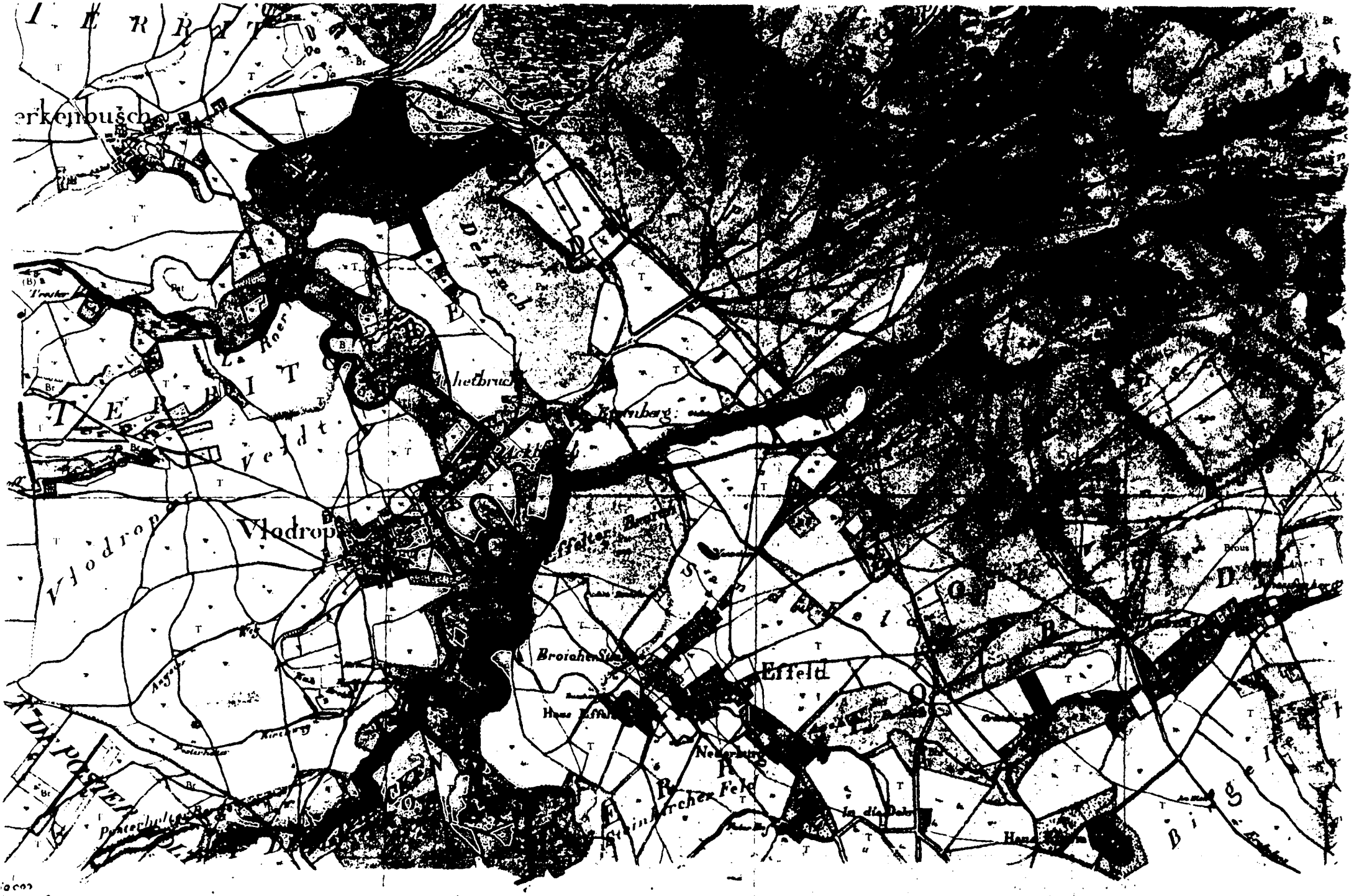
Vlodrop
Erfeld
Neuerburg
Broichen
Heimsberg

PROVINCIE LIMBURG. GEMEENTE HERKENBOSCH EN MELICK.

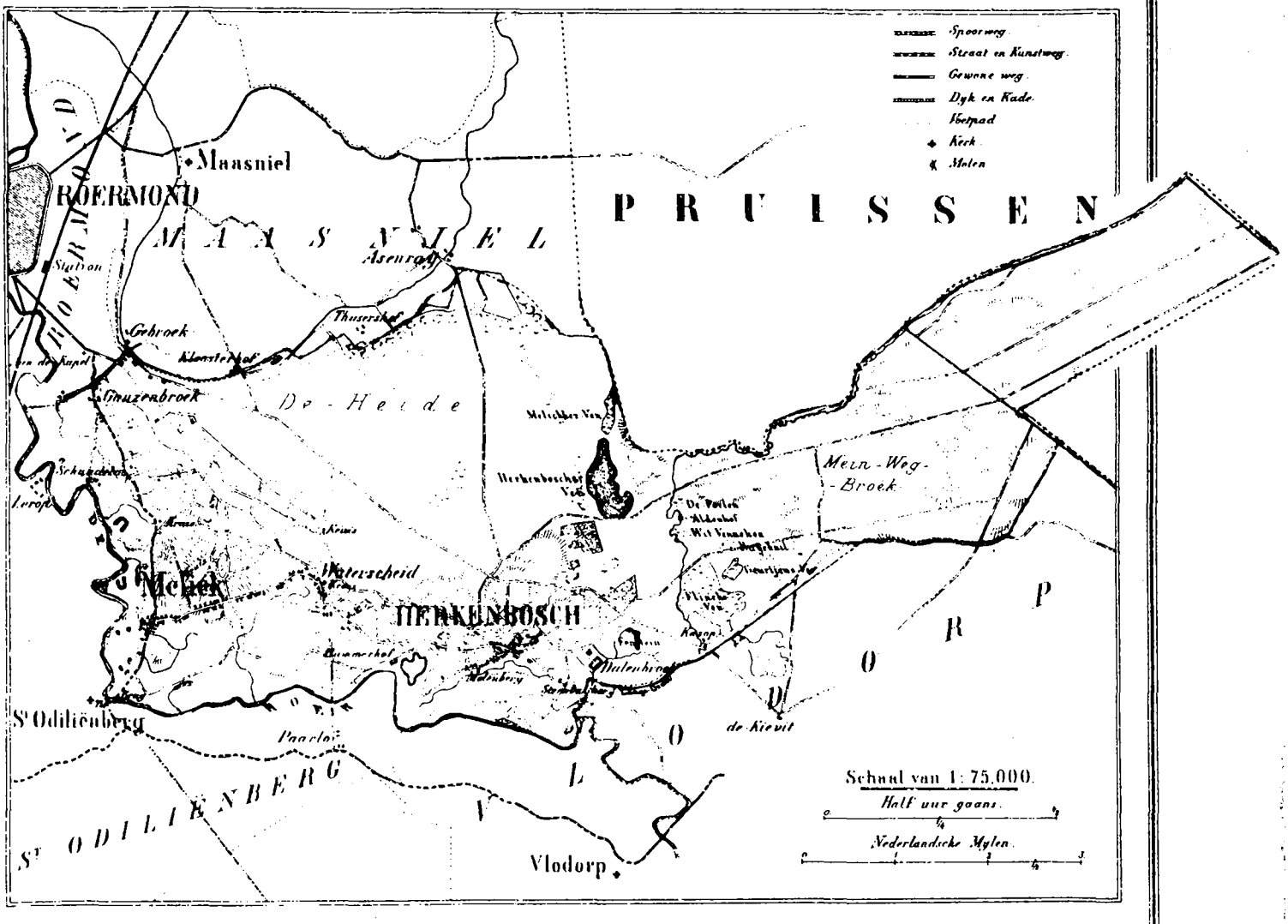

Geteekend door J. Kuyper

3482 Bunders. 1400 Inwoners.

Uitgave van Hugo Suringar te Leeuwarden

Nº 750 Maasbracht

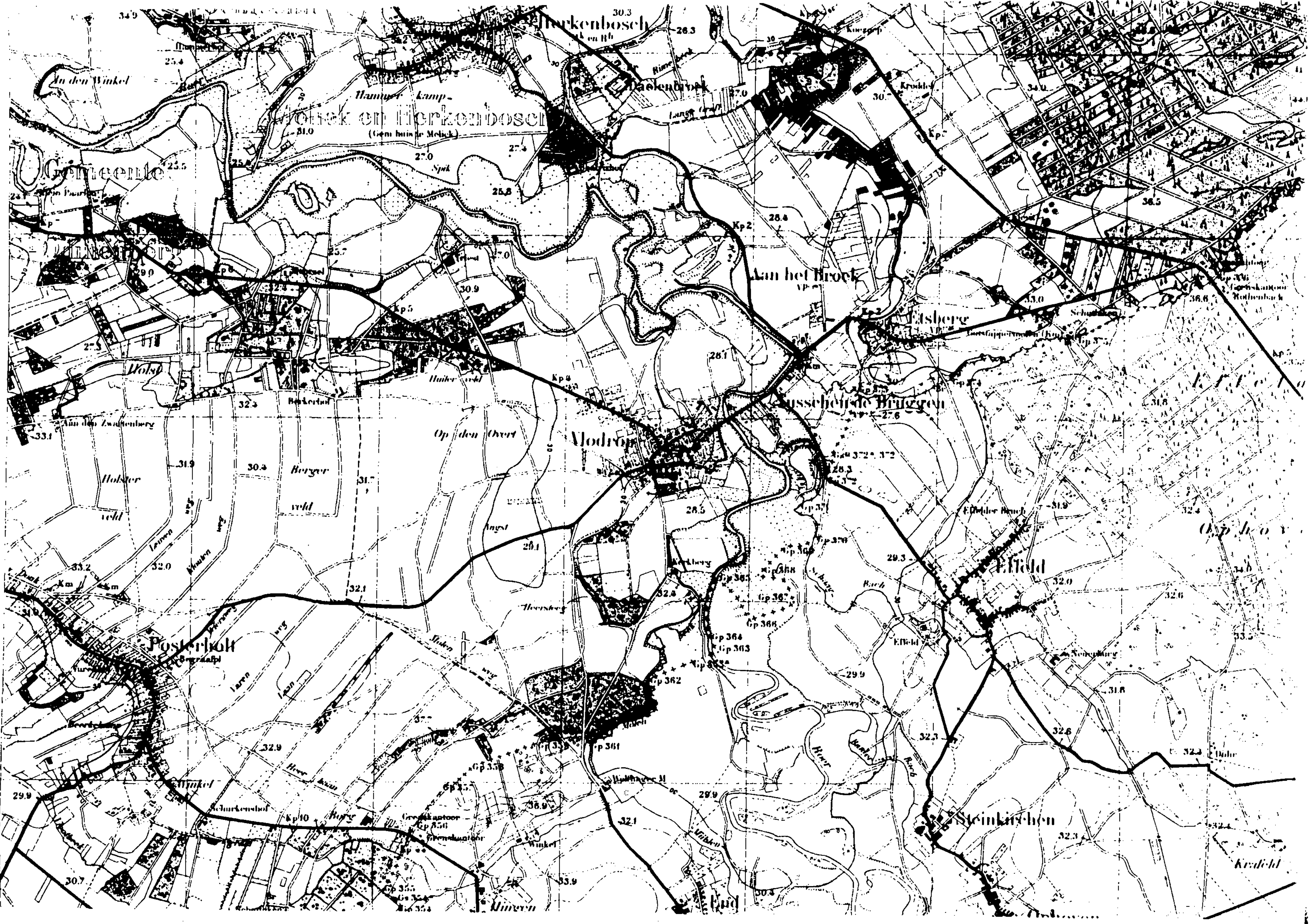

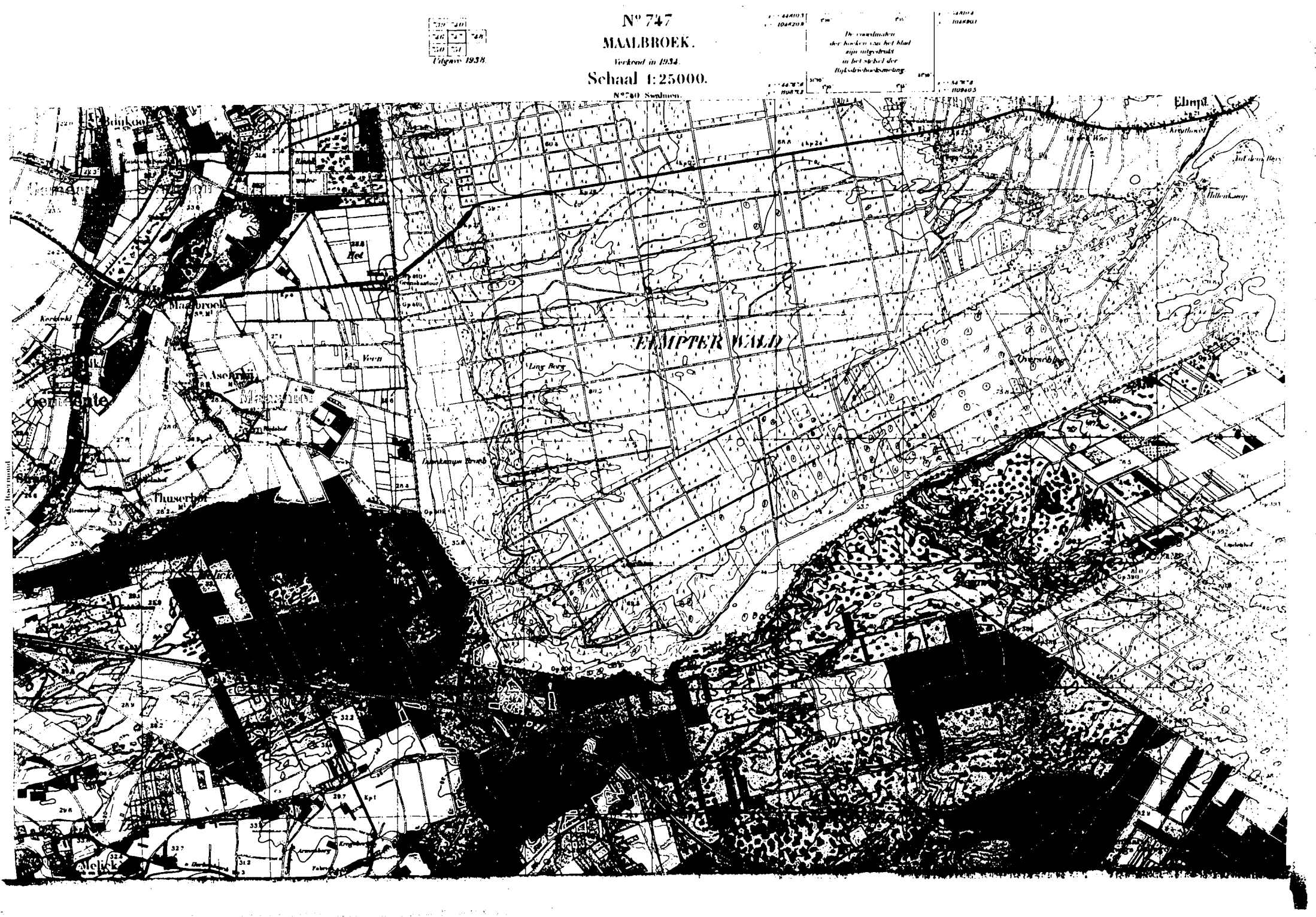
Nº 747
MAALBROEK.
Verkend in 1934.
Schaal 1:25000.
Uitgave 1938.
De coordinaten der hoeken van het blad zijn uitgedrukt in het stelsel der Rijksdriehoeksmeting
Elmpt
Maalbroek
Gemeente
Thuserbroek
Melick
ELMPTER WALD
Long Berg
Vaen
Red

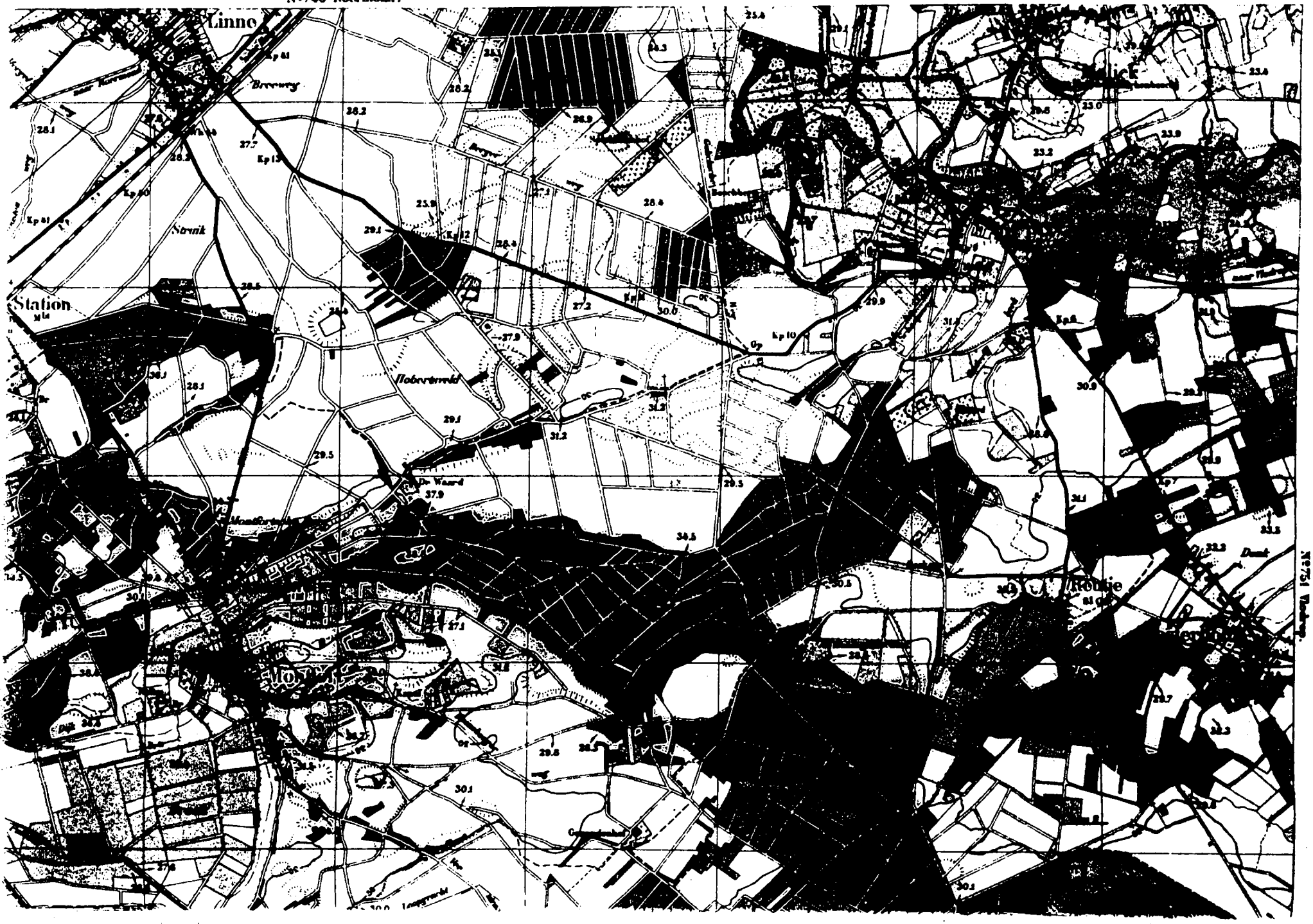
Linne
Brewery
Station
Stonk
Hobrermeld
De Waard
Kp 10
Kp 12
Kp 13
Kp 40
Kp 41
Kp 6
Kp 7
Kp 8
Kp 9
Dwek
Roosie

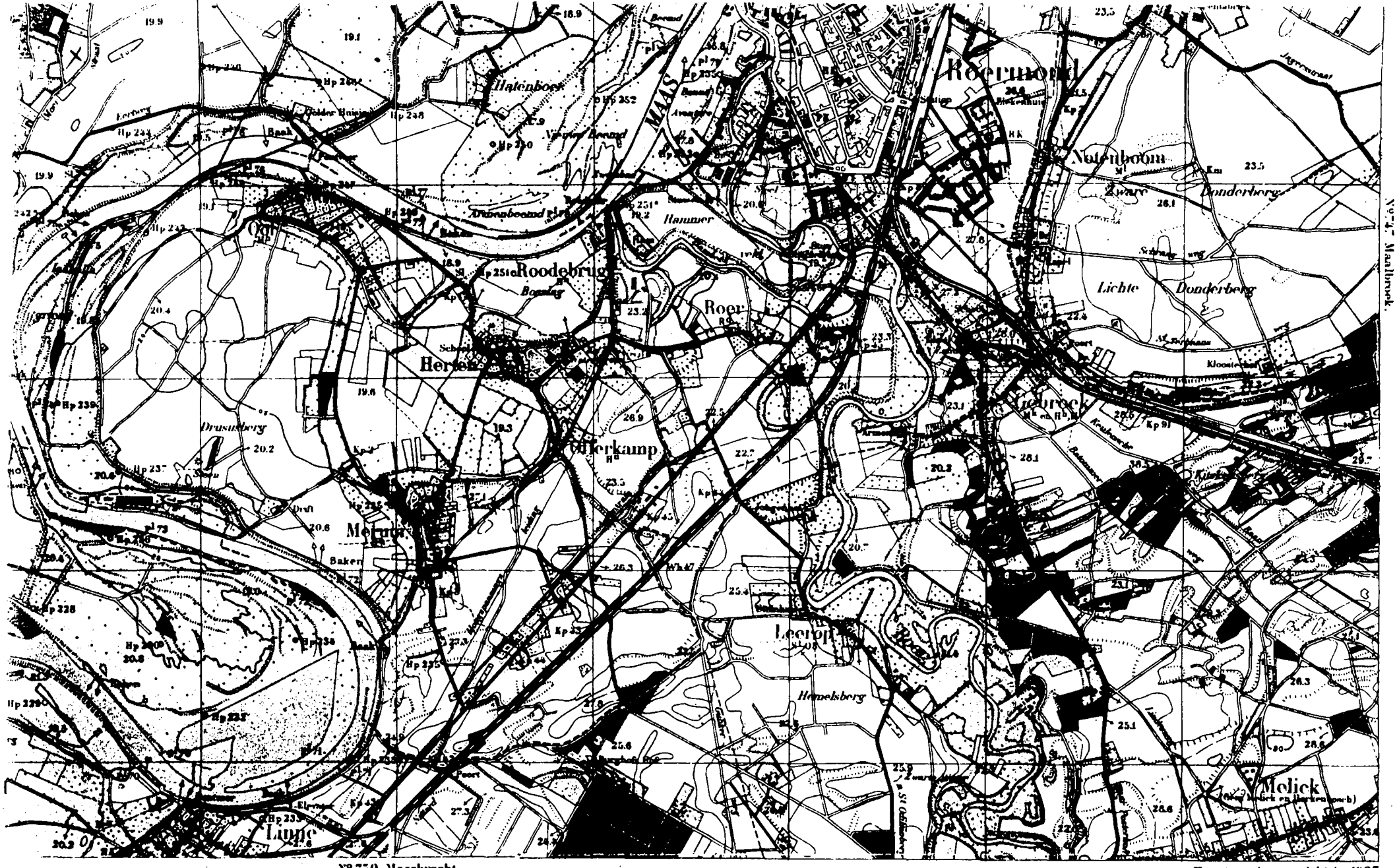

Nº 750 Maasbracht.

Schaal van 5000 meter.

00 1750 1500 1250 1000 750 500 250 0 2500 meter.

Hoogtemeting verricht in 1937.
Foto-litho.

De Auteursrechten zijn voorbehouden ten behoeve van den Staat der Nederlanden.

Nadruk verboden.